

31 CHURCH ST, SCHOMBERG, ON LOG 1T0

PREOT PAROH MARIUS BUJOR

TEL: 416-835-1223

EMAIL: PREOT@BISERICASFANTULILIE.COM

WWW.BISERICASFILIE.COM

PROGRAM LITURGIC - MARTIE 2026

1 D - Duminica întâi din Post (a Ortodoxiei) - ora 9:30
Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie

7 S - Parintele va fi prezent la Liturghia Arhiereasca de la Biserica Ortodoxă Română Sf. Ioan Botezătorul din Kitchener

8 D - Duminica a 2-a din Post (a Sf. Ier. Grigorie Palama) (U,V) - ora 9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie

14 S Sâmbăta - Pomenirea celor adormiti (U,V) - ora 9:00 Utrenia, ora 10:00 Sf Liturghie, ora 12:00 Pomenirea mortilor, SPOVEDANII (pana la ora 14:00)

15 D Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci) - ora 9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie

21 S Sâmbăta - Pomenirea celor adormiti (U,V) - ora 9:00 Utrenia, ora 10:00 Sf Liturghie, ora 12:00 Pomenirea mortilor, **12:30 TAINA SFANTULUI MASLU la biserica noastra**, Spovedanii

22 D Duminica a 4-a din Post (a Sf. Cuv. Ioan Scararul) - ora 9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie

25 M (+) Buna Vestire (P,U,V) - NU avem slujba

28 S Sâmbăta - Pomenirea celor adormiti (U,V) - ora 9:00 Utrenia, ora 10:00 Sf Liturghie, ora 12:00 Pomenirea mortilor, Spovedanii (pana la ora 14:00), **de la ora 17:00 Parintele va fi prezent la Taina Sfantului MASLU la Biserica Ortodoxa Romana Sfintii Patruzeci de Mucenici din Aurora.**

29 D Duminica a 5-a din Post (a Sf. Maria Egipteanca) - ora 9:30 Utrenia, ora 10:30 Sf Liturghie

Despre Împărtășanie, leac de tămăduire trupească și sufletească

Sfânta Împărtășanie nu este un premiu acordat elevilor sânguincioși, nici coronița ce încununează pe luptătorul întru cele ascetice. Este, în primul rând, leac de tămăduire trupească și sufletească. De aceea, respectând anumite rigori duhovnicești - atunci când se impune oprirea de la Împărtășire mai ales pentru lipsa pocăinței și a dorinței de îndreptare -, uneori a spune unui om „schimbă-ți viața și după aceea vino să te împărtășești” poate echivala cu decizia unui medic care ar trimite pacientul acasă să se vindece, mai întâi, și abia apoi să revină la cabinet pentru a i se prescrie un medicament pentru boala de care suferă! În această problemă este extrem de important discernământul duhovnicului. Acesta trebuie să caute mereu încredințare în inima sa pentru deciziile luate.

Unii tâlcuiesc și acum într-un mod greșit o rugăciune a Sfintei Liturghii în care se spune, cu puțin înainte de momentul împărtășirii: „Și ne învrednicește, prin mâna ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge și, prin noi, la tot poporul”, cum că aici ar fi un argument cum că, dacă se împărtășește slujitorul Altarului, atunci s-ar împărtăși, astfel, și cei care nu se cuminecă propriu-zis, dar sunt prezenți la slujbă. Or, este aberant a susține că te poți împărtăși prin intermediul altcuiva.

(Asta ne aduce aminte de gluma aceea amară, că „șampania este băutura clasei muncitoare... dar pe care o bea prin reprezentanta ei, burghezimea!”). Relația cu Dumnezeu, chiar dacă mijlocită, nu se poate „consuma” exclusiv prin intermediari; după cum ea nu se poate epuiza nici doar la nivel privat, personal, ignorând dimensiunea comunitară.

Împărtășania nu se dă celui cuminte și moralicește impecabil, dar cu pretenția că „i se cuvine”, ci se dă celui ce este în permanentă stare de pocăință, care are conștiința că a „cheltuit în păcate viața lui” și care, la fiecare Sfântă Liturghie, reface traseul fiului risipitor, de la chinuitoarele roșcove ale unei existențe (încă) în afara lui Dumnezeu la negrăita veselie a Cinei la care se jertfește „vițelul cel îngrășat” (Luca 15, 23).

Niciun credincios nu se poate apropia de Trupul și Sângele lui Hristos – noul Pom al vieții, dacă are aceeași atitudine ca protopărinții noștri, constituită din a te ascunde, a nu mărturisi, a da vina pe alții și a nu te căi. Așa cum Adam și Eva s-au ascuns de Dumnezeu după ce au comis ceea ce numim păcatul original, tot așa există o tendință și în noi de a ne ascunde păcatele noastre, ca și cum am putea ascunde ceva de Hristos (v. Ioan 2, 23-25). Dacă cineva se ascunde de Dumnezeu, fie nemărturisind la spovedanie păcate săvârșite, fie nechemându-L pe Domnul în viața de zi cu zi, în toate ale sale, atunci nu este vrednic a se împărtăși. Apoi, chiar și dacă se mărturisește, își recunoaște păcătoșenia și își pune viața înaintea lui Dumnezeu fără a se ascunde în vreun fel, dar dă vina pe alții pentru cele săvârșite (pe mediul în care a crescut, pe influența familiei, pe contextul social etc.), atunci tot nu este vrednic a se împărtăși. După cum nu se poate împărtăși cel care nu se căiește pentru păcatele săvârșite, care nu arată că vrea să-și schimbe viața, care nu alege să trăiască în Hristos.

„Cerberii sfântului potir” îi numea Părintele Roman Braga pe cei care nu înțeleg că participarea credinciosului la Sfânta Liturghie nu poate fi deplină decât dacă acesta se și împărtășește. Că nu toți înțeleg, că nu toți vor sau caută a se pregăti în acest sens, e o parte din adevăr. Cealaltă parte, cea mai consistentă, îi revine preotului care nu se străduiește să-i aducă pe credincioși la conștiința unei vieți duhovnicești care să le permită a răspunde pozitiv la chemarea: „Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, apropiați-vă!” Rolul celui care aduce sfântul potir la momentul amintit între ușile împărătești nu se reduce doar la acela de a veghea ca nu cumva cineva să se apropie fără pregătirea adecvată (incluzând spovedania, în urma căreia duhovnicul să-i dea binecuvântarea de a se împărtăși). Dacă se reduce doar la atât, atunci Părintele Roman Braga avea dreptate, nu e preot, e cerber. Dacă însă preotul se și străduiește ca aceia pe care-i păstorește să nu trateze nici cu indolență, nici cu pseudo-evlavie, ci să înțeleagă importanța primirii Sfintelor Taine, atunci el își ia cu adevărat în serios rolul de „iconom al tainelor lui Dumnezeu” (I Corinteni 4,1).